

Posudek oponenta disertační práce

Mgr. Silvie Kubešové na téma „Koncentrace v soudním řízení“

Doktorandka předložila práci, která svým rozsahem, způsobem zpracování, poznámkovým aparátem, sledovanými problémy jako součástí tématu, celkovým hodnocením a závěrečným vyústěním plně odpovídá požadavkům kladeným na práce tohoto druhu. Lze konstatovat, že ve všech uvedených hlediscích převyšuje jejich obvyklý průměr.

Zvolené téma je nejen vysoce aktuální, ale dotýká se většiny obecných (teoretických i praktických) problémů civilního procesu. Jeho zvládnutí proto vyžaduje nejen monografický přístup, ale i celkový pohled. I těmto požadavkům doktorandka plně dostala.

Také systematika práce má svou logiku. Po úvodních teoretických kapitolách (kapitola 1 – 3) je podán historický vývoj koncentrace řízení u nás (kapitola 4); jde přitom o jednu ze zásadních kapitol, protože nejde jen o pouhý přehled vývoje legislativních úprav, ale o promítnutí postupné modernizace civilního procesu, které koncentrace řízení přináší. V následujících kapitolách (kapitoly 5 – 9) jsou rozebrány druhy koncentrace řízení, její promítnutí do legislativních úprav i uplatnění koncentrace ve sporných případech. Následuje kapitola věnovaná srovnání s některými cizími úpravami, v níž zaujme zejména pohled na úpravu slovenskou, vycházející ze stejného základu jako úprava naše (kapitola 10). Poslední kapitola (kapitola 11) je věnována úvahám *de lege ferenda*, a to nejen obecným trendům, ale i konkrétním návrhům.

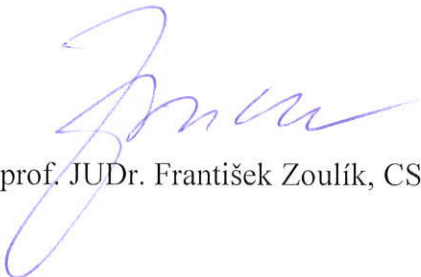
Za hlavní přínos práce považuji její zaměření na modernizaci civilního procesu z hlediska poskytnutí účinnější ochrany právům, posílení aktivní úlohy soudu a dosažení větší rychlosti a operativnosti řízení.

Za sporné považuji, zda koncentraci řízení je možné považovat za samostatnou procesní zásadu, k čemuž se autorka v řadě formulací i koncepčních

pojetí zřejmě kloní. Její stanoviska vyplývají zřejmě z celkového modernizačního pojetí koncentrace řízení. Přesto zastávám názor, že jednotlivé projevy koncentrace řízení je neovlivňují jako svébytná zásada, ale že představují určitý vývojový stupeň oborových procesních zásad charakteristických jejich „deformací“ v určitém směru. Jde však o otázku diskusí.

Celkově práci hodnotím jako zdařilou způsobilou k obhajobě i jako podklad k udělení doktorské kvalifikace.

V Praze dne 13. 9. 2012

prof. JUDr. František Zoulík, CSc.